

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Březen 2010

Ročník 6

Číslo 3

SLOVO ŽIVOTA NA BŘEZEN

Kolikrát v životě cítíš potřebu, aby ti někdo podal pomocnou ruku, a zároveň vidíš, že nikdo nemůže vyřešit tvou situaci. Právě tehdy se obracíš na Někoho, kdo dokáže i nemožné. Ten Někdo má jméno: Ježíš.

Poslouchej, co ti říká:

„Amen, pravím vám: Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, můžete říci této hoře: 'Přesuň se odtud tam!', a přesune se; a nic vám nebude nemožné.“
(Mt 17,20)

Je samozřejmé, že se výraz „přesunovat nebo přenášet hory“ nemá brát doslovně. Ježíš neslibil učedníkům moc konat velkolepé zázraky a ohromovat tak zástupy. Nakolik je mi známo, v dějinách církve není ani jediný svatý, který by vírou přenášel hory. Tento výraz je nadsázka, tedy záměrně nadnesený způsob vyjadřování, Ježíšem užitý proto, aby se do mysli učedníků vrylo přesvědčení, že víře není nic nemožné.

Každý zázrak, který Ježíš vykonal, ať už přímo nebo prostřednictvím svých učedníků, sloužil vždy Božímu království, evangeliu nebo spáse lidí. Přesunutí hory by k tomuto účelu nesloužilo.

Přirovnání k „hořčičnému zrnku“ naznačuje, že Ježíš od tebe nežádá menší či větší víru, ale víru opravdovou.

A charakteristikou opravdové víry je, že se opírá pouze o Boha a nikoli o vlastní schopnosti.

Když váháš nebo se tě ve víře zmocňují pochybnosti, znamená to, že tvá důvěra v Boha není ještě úplná. Máš slabou a málo účinnou víru, která je dosud založena na tvých vlastních silách a lidské logice.

Kdo se však zcela spoléhá na Boha, nechá jednat jeho samého. U Boha není nic nemožné.

Víra, kterou Ježíš žádá od svých učedníků, spočívá právě v tomto postoji plném důvěry, který umožňuje Bohu, aby on sám projevil svou moc.

Tato víra, která hory přenáší, není vyhrazena nějakému výjimečnému člověku. Je možná a závazná pro všechny věřící.

„Amen, pravím vám: Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, můžete říci této hoře: 'Přesuň se odtud tam!', a přesune se; a nic vám nebude nemožné.“

Předpokládá se, že Ježíš řekl tato slova učedníkům, když jim svěřoval misijní poslání.

Bylo by snadné ztratit odvahu a polekat se, jsme-li si vědomi, že jsme malým a omezeným stádem, bez zvláštních talentů, které má nespočetným zástu-

pům přinést pravdu evangelia.

Bylo by snadné malomyslně před lidmi, kteří mají zájmy zcela odlišné od Božího království.

Náš úkol se zdá být nemožným.

Právě tehdy však Ježíš ujišťuje „své“, že vírou „přenesou hory“ lhostejnosti a nezájmu světa.

Budou-li mít víru, nic jim nebude nemožné.

Tuto větu lze aplikovat na všechny životní situace, týkající se šíření evangelia a spásy lidí.

Někdy se může tvářit v tvář nepřekonatelným těžkostem zrodit pokušení ani se na Boha neobrátit, neboť lidská logika nám našeptává, že je to stejně zbytečné.

Tehdy nás Ježíš povzbuzuje, abychom neztráceli odvahu a s důvěrou se na Boha obrátili. On nás jistě nějakým způsobem vyslyší.

Tak jako vyslyšel Lellinu prosbu.

Lella začala plna očekávání pracovat mezi Vlány v Belgii. Po několika měsících ji však začal trápit pocit sklíčenosti a samoty.

Zdálo se jí, že ji od ostatních děvčat, se kterými pracovala a žila, dělí nepřekonatelná překážka.

Cítila se osamělá, byla cizinkou mezi lidmi, kterým chtěla s láskou sloužit.

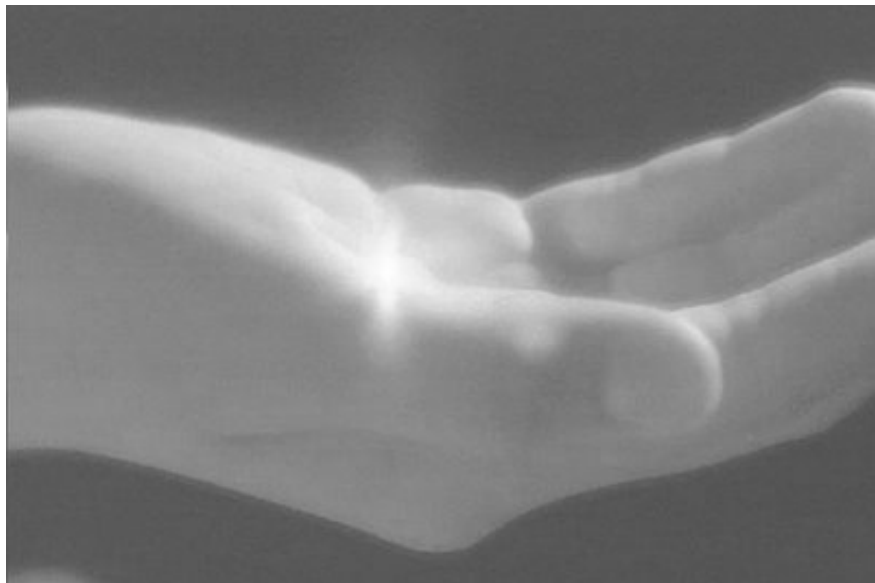
Mluvila totiž jazykem, který nebyl vlastní ani jí, ani těm, kteří ji poslouchali. Bylo jí řečeno, že v Belgii všichni mluví francouzsky, a proto se tuto řeč naučila. V přímém kontaktu s Vlány však zjistila, že se francouzsky učí jen ve škole a většina z nich tímto jazykem mluví nerada.

Mnohokrát se pokoušela odstranit horu nepochopení mezi sebou a ostatními dívkami, ale marně. Přemýšlela, co by pro ně mohla udělat.

Utkvěla jí v mysli smutná tvář její kolegyně Godeliève. Ta se ten večer zavřela do svého pokoje, aniž by se při večeři dotkla jídla.

Lella se pokusila za ní jít, ale přede dveřmi jejího pokoje se nerozhodně zastavila. Byla by ráda zaklepalá, ale nebyla si jistá jakými slovy vyjádřit to, co chtěla. Chvilí tam zůstala stát, a pak to

pokračování na str. 2

opět vzdala.

Ráno vešla do kostela a posadila se do poslední lavice, s tvář skrytou v dlaních, aby si nikdo nevšiml jejích slz. To bylo jediné místo, kde nebylo třeba mluvit cizím jazykem, kde nebylo třeba nic vysvětlovat, protože tu byl Někdo, kdo rozuměl i beze slov. Jistota, že jí Ježíš rozumí, jí dodala odvahu a s úzkostí se ho zeptala: „Proč nemohu s ostatními dívkami sdílet jejich kříž a říci jim, co jsi mi ty sám dal pochopit, když jsem se s tebou setkala - že každá bolest je láskou?“

Jako by před svatostánkem čekala na odpověď od toho, kdo v jejím životě prozářil každou temnotu.

Když sklopila hlavu, ulpěly jí oči na evangeliu toho dne:

„Buďte dobré myslí. Já jsem přemohl svět.“

Když se vrátila na snídani, potkala Annu, dívku, která se v domě starala o pořádek. Pozdravila ji a následovala ji do kuchyně, kde jí beze slova začala pomáhat při přípravě snídaně.

Jako první vstala Godeliève. Přišla si do kuchyně pro kávu a spěchala, aby se s nikým nesetkala. Když však spatřila Lellu, zastavila se. Lellin vnitřní pokoj ji oslovil silněji než jakákoliv slova.

Ten večer dojela Godeliève cestou domů Lellu na kole. Tak, aby jí Lella rozuměla, jí tiše řekla: „Dnes nebylo třeba slov. Řekla jsi mi svým životem: 'Miluj i ty!'“

Hora se přesunula.

Chiara Lubichová

Hromniční pouť matek ve Šternberku

Něco z historie této pouti

V roce 1740 vstoupila naše tehdejší panovnice Marie Terezie do války s pruským králem Fridrichem, který tento střet vyvolal. Středem jeho zájmu byla slezská knížectví. Obyvatelé severní Moravy měli oprávněný strach, že pruská vojska přejdou ze Slezska na Moravu a zpusťou jí.

A tak se začaly na mnoha místech naší země konat prosebné pobožnosti za odvrácení tohoto nebezpečí.

Ve Šternberku přinesly 1. února 1741 dvě ženy do tehdy klášterního, dnes farního kostela Zvěstování Panny Marie ke mši svaté velkou voskovou svíci o váze 21 liber (asi 10 kg). Tato svíce měla být obětí Matce Boží, aby skrze její přímluvu u Boha bylo město uchráněno od útoku nepřátel. Ohromná svíce měla svítit každou mši svatou, po celý rok. Od této chvíle se zvyk opakoval každoročně vždy v čase Hromnic. Aby ale vydržela svíce svítit celý rok, byla její váha zvýšena na 50 liber.

Tato tradice není ale přenášena pouze písemnou či ústní formou. Výtvarnou podobu dal tomuto zvyku F. A. Sebastiani, který v 80. letech 18. století namaloval tuto scénu obětování svíce šternberskými ženami na klenbu kaple Panny Marie Pomocné ve farním kostele.

V roce 2001 byl tento starobylý zvyk ve Šternberku obnoven a vždy na Hromnice přinášely šternberské matky do farního kostela před sochu Šternberské madony velkou obětní svíci. Od roku 2005 se začala tato pouť slavět vždy v sobotu po svátku Uvedení Páně do chrámu. A v loňském roce se k pouti připojily i ženy z Hnutí modlitby matek. Každým rokem přijíždí na pouť stále více žen z širokého okolí a všechny společně prosí Matku Boží za ochranu a dar víry pro své děti a odvrácení zla od svých rodin. Maminky prosí jak za své vlastní děti, tak za děti adoptivní nebo děti, kterým jsou matkami duchov-

ními. Všechny ale spojuje jedno – mateřská láska.

Letošní Hromniční pouť matek ve Šternberku

V sobotu 6. února 2010 se sál kulturního domu ve Šternberku zaplnil maminkami ze Šternberka, z okolních farností, ale i z těch vzdálenějších. V tomto prostoru se sešly matky z důvodu rozsáhlých oprav šternberského farního kostela Zvěstování Panny Marie. Mše svatá začala v 10 hodin a předcházela jí společná modlitba radostného růžence a příležitost ke svátosti smíření. Hlavním celebrantem mše svaté byl otec Karel Vojtěch Koukal z komunity Blahoslavenství v Dolanech, zpěvem ji provázela šternberský komorní chrámový sbor. Šternberské ženy přinesly před sochu Šternberské madony vel-

kou voskovou svíci a maminka nejmladšího miminka šternberské farnosti přednesla prosbu k Matce Boží. Po skončení mše svaté byl dán prostor ke společnému obědu i k zakoupení knížek s náboženskou tematikou. V nabídce byla také publikace o historii bývalého augustiniánského kláštera ve Šternberku. Výtěžek z jejího prodeje, z prodeje svíci a oplatek byl věnován na opravu varhan a kostelních lavic. Po této přestávce začal duchovní program s otcem Vojtěchem na téma: Osobní modlitba v životě ženy a matky. Následovala společná adorace a odevzdávání jmen dětí do košíčku – tedy odevzdávání našich dětí Pánu. Po závěrečném požehnání a celkovém duchovním povzbuzení nastal čas rozjet se zpět do svých domovů, ke svým rodinám.

Šternberská madona

Na řádcích věnovaných Hromniční pouti matek byla zmiňovaná socha Šternberské madony. Toto dílo jistě stojí za krátké zastavení se nad jeho jedinečností. Patří totiž k nejvýznamnějším sochařským dílům v naší zemi. Pochází z 90. let 14. století. Pravděpodobným autorem Šternberské madony je Jindřich

Parlěř nebo jeho syn Jan a vzniklo na zakázku zakladatele šternberského augustiniánského kláštera Alberta ze Šternberka. Jak významným dílem je tato socha, můžeme usoudit ze skutečnosti, že byla zařazena mezi 160 děl, které reprezentovaly české gotické umění v zahraničí vloni na výstavě v Metropolitním muzeu v New

Yorku. Patřilo jí zde místo v našem středu výstavního sálu.

Originál sochy Šternberské madony je v současné době umístěn v Arcidiecézním muzeu v Olomouci.

(ss)

Osobní modlitba v životě ženy a matky

Otec Karel Vojtěch Koukal zvolil za téma duchovní obnovy na letošní Hromniční pouti matek ve Šternberku otázku, jaké místo zaujímá modlitba v životě ženy a matky. Jak být ženou, která svůj život svěťuje Bohu a která chce být současně také dobrou manželkou a matkou.

Ústřední téma bylo rozčleněno na modlitbu ženy o samotě, modlitbu s dětmi a společnou modlitbu manželů.

Žena, dříve svobodná, věnovala tolik času modlitbě, kolik chtěla, ale v manželství a mateřství se její čas začíná dělit mezi Boha a ty nejbližší. A často přichází pocit, že se věnuje modlitbě jen povrchně, nedostatečně.

Otec Vojtěch uklidnil všechny přítomné ženy, že není třeba pocíťovat výčitky, že to není způsobeno jejím nezájmem, ale přirozeným během života. Je ale dobře najít si jiný vhodný způsob vztahu k Bohu. Oslavovat Boha je přece možné právě životem pro manžela a děti. A na modlitbu je pak třeba najít čas a místo, který vyhovuje celé rodině.

Žena má právo na svůj vztah k Bohu, proto je dobře, když jí její bližní dopřejí chvíli na modlitbu a naučí se chápat a respektovat tuto její touhu být s Bohem alespoň krátký čas o samotě.

Další místo v životě rodiny má zaujímat modlitba před dětmi a s nimi.

Společné modlitby s dětmi upevňují vztahy rodičů a dětí. Příklad rodičů při modlení je základem pro budoucí vztah dětí k Bohu.

Neméně důležitou roli hraje také společná modlitba manželů. I když je obecně známo, že muži nevyjadřují svůj vztah k Bohu tak otevřeně jako ženy, pro společný manželský život je zkušenost společné modlitby nenahra-

ditelná. Není to asi vždy jednoduché, ale otec Koukal vybízel ženy k úsilí o tuto společnou modlitbu. Společná modlitba manželů jejich manželství upevňuje, prohlubuje jejich vztah, protože v modlitbě žena často vysloví věci, které v běžném hovoru s manželem nezazní. A tak mohou právě tyto společné chvíle manželů před Pánem napomoci pochopení vnitřních pocitů toho druhého, mohou odkrýt nějaké trápení, bolest, a při vnímavosti a vstřícnosti životního partnera mohou být společně řešeny.

Myšlenky a pobídky, které na přednášce zazněly, jistě mnohou ženu duševně pozvedly. V běžném denním životě má mnohá žena pocit, že žije „obyčejným“ životem, točí se vlastně stále jen kolem své rodiny, zdá se jí, že nedělá nic vyjimečného, spíš naopak, že nedělá celý den vlastně nic. A z těchto zrádných pocitů otec Vojtěch přítomné ženy vyvedl zdůrazněním vyjimečnosti každé ženy a matky. Každá je pro své blízké ta, která je jim Bohem dána a má si sama sebe takto uvědomovat. Toto uvědomění vede k vyrovnanosti, ke zdravému uznávání vlastní osoby a především k větší důvěře v Boží vedení v manželství a mateřství.

(ss)

Charitní šatník v Uničově

Charita Šternberk, středisko Uničov zahájila 1. března 2010 v Uničově v prostorách domu na Olomoucké ulici č. 226 činnost charitního šatníku.

Tato nová služba je určena maminkám na mateřské dovolené s dětmi, ale také seniorům, sociálně slabým rodinám i lidem zcela bez prostředků.

Provoz budou zajišťovat dobrovolníci uničovské farnosti, kteří se budou starat o příjem i výdej šatstva, o třídění a rovnání prádla, o úklid prostor šatníku. Bez jejich pomoci by byla těžko představitelná také expedice ošacení do Diakonie Broumov vždy po naplnění kapacity šatníku.

Každý, kdo má doma již nepotřebné, ale ještě použitelné šatstvo, může tyto čisté a vyprané věci donést

právě sem. Šatník přijímá oděvy dámské, pánské, dětské, bundy, rifle, košile, kalhoty, sukně, ložní prádlo, bytové textilie, peřiny, obuv a plyšové hračky.

Stejně tak je možné si za mírný dobrovolný příspěvek odnést nějakou věc a tak symbolickým nákupem přispět na provoz této služby.

Provozní doba je stanovena na dva dny v týdnu. Otevřeno bude každé pondělí a středu od 9.00 do 12.00 hod. a od 13.00 do 16.00 hod. Na jiný termín příjmu šatstva je možné se domluvit na telefonním čísle: **731 405 515**.

Jak již bylo uvedeno, jde o novou iniciativu ve prospěch potřebných, a tak můžeme jen doufat, že bude veřejností přijata vstřícně a s pochopením o její užitečnosti.

(ss)

Důležité akce před Velikonocemi:

akce – místo	den	čas
Velikonoční zpovídání v Uničově	úterý 30.3.	16.30 – 18.00
Obnova kněžských slibů – katedrála Olomouc	čtvrtek 1.4.	v 9.30 hodin

Bohoslužby o Velikonocích:

Zelený čtvrtek	1. dubna 2010	
Mše sv. na památku Poslední večeře	Uničov	18.00 hodin
Adorace před NSO	Uničov	19 – 22 hodin
Při večerní mši sv. se podává Eucharistie podobojí – Tělo i Krev Páně „namáčením“ – a proto věřící přijímají pouze do úst, ne na ruku. Po skončení mše svaté bude vystavena Eucharistie v „Getsemanské zahradě“ k soukromé adoraci až do 22 hodin. Na požádání bude také po mši sv. příležitost ke svátosti smíření.		

Velký pátek	2. dubna 2010	
Pobožnost křížové cesty	Uničov	15.00 hodin
Velkopáteční obřady	Uničov	18.00 hodin
Pobožnost křížové cesty	Ruda	20.00 hodin
Velký pátek je dnem přísného postu a dnem rozjímání nad utrpením a smrti našeho Pána na kříži. Vrcholem Velkopátečních obřadů je uctívání kříže.		

Bílá sobota	3. dubna 2010	
Adorace věřících u Božího hrobu v kapli sv. Josefa – soukromé rozjímání o velikosti lásky Ukřížovaného Pána.	Uničov	8 - 18 hodin
Mše sv. z velikonoční vigilie	Uničov	20.00 hodin
Slavnost Vzkříšení začíná velikonoční vigilií večer nebo v noci na Bílou sobotu. Večer po západu slunce se shromáždí věřící před kostelem, kde je připravena hranice pro zapálení a posvěcení ohně. Při velikonoční vigilií se také svítí křestní voda a věřící obnovují křestní slib.		

Neděle Zmrtvýchvstání	4. dubna 2010	
Slavnostní mše sv.	Uničov	8.30 hodin

Misijní
DUCHOVNÍ OBNOVA

vedená bratry kapucíny

12. - 13. března 2010

v bývalém klášteře bratří kapucínů a v kostele
v Újezdě u Uničova

Pátek 12.3.

16.00 fara Katecheze dětí br. František

Setkání s mládeží br. Kryštof

16.45 kostel Křížová cesta br. Cyril

17.30 kaple Mše svatá br. Rafael
s postní promluvou.

18.30 posezení bratří kapucínů s účastníky

Sobota 13.3.

10.00 kaple Kající bohoslužba

10.45 Vystavení Nejsvětější svátosti,
adorace

12.00 Svátostné požehnání -

ukončení duchovní obnovy

Během křížové cesty a během adorace budou
bratři František, Kryštof a Rafael zpovídat

V měsíci únoru oslavila
78. narozeniny paní **Pavla
Ištvánová**. V měsíci březnu
popřejeme dalším jubilantům:
pan **Břetislav Schuster** oslaví
80 let, paní **Libuše Hlochová**
88 let a pan **František Blecha**
89 let. Všem oslavencům
srdečně blahopřejeme!

[Knihy](#) [iEncyklopedie](#) [Ctenářský koutek](#) [Katechismus](#) [KNA.cz](#)

KARMEĽITÁNSKÉ KNIHKUPECTVÍ

Představujeme vám Karmelitánské nakladatelství, které založili bratři karmelitáni v roce 1991. Nápad vznikl z touhy zaplnit mezeru v oblasti křesťanské literatury, která se u nás vytvořila díky čtyřicetileté nesvobodě. Za dobu své existence vydalo nakladatelství na 1 500 titulů. Hlavní publikační oblasti jsou: duchovní život, naučná literatura - lexikony, dárko-

vé knihy.

Nejdůležitější součástí edičního plánu jsou edice věnované právě duchovnímu životu.

Kmenoví autoři, jimž v nakladatelství vyšlo více titulů, jsou například Anselm Grün, Vojtěch Kodet, Kateřina Lachmanová, Marie Svatošová, Max Kašparů.

Nám nejbližší prodejna nakladatel-

ství „Velehrad“ se nachází v Olomouci. Veškeré informace naleznete na webu www.ikarmel.cz, kde kromě vlastní produkce naleznete ve vybraných oborech také knihy jiných nakladatelů, tím je nabídka co nejkompletnější. Různé tituly naleznete v naší farní knihovně, z nichž některé jsme představovali i v našem farním časopise.

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jíše), Dagmar Bradáčová (dabr), Jaroslav Kocůrek (jako), Jitka Kocůrková (jiko),

František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá), Soňa Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíková.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevýžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz